

תת"ע 14511/05/22 - סועאד רשא, נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 14511-05-22 מדינת ישראל נ' סועאד
תיק חיצוני: 10251875729

מספר בקשה: 9

בפני: כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

המבקשת סועאד רשא,

ע"י ב"כ עו"ד נוואף עזאם

נגד

המשיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 10.07.23 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של נהיגה ברכב שעליו נמסרה הודעת אי שימוש, ונגזר עליה קנס בסך 3,000 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה למשך 4 חודשים, הפעלת פסילה על תנאי למשך חודש במצטבר, פסילת רשיון מותנית לתקופה של חודשיים למשך שנתיים.
3. ב"כ המבקשת טוען כי המבקשת לא התייצבה לדיון עקב אי ידיעה אודותיו וכי לא הוסבר לה שהדו"ח מהווה הזמנה לדיון. לטענת המבקשת, בידיה מסמכים וראיות העשויים לשנות תוצאת פסק הדין וכי הותרת גזר הדין על כנו תהווה עיוות דין שכן, זכותו של נאשם להיות נוכח בהליך פלילי המתנהל כנגדו ואין לקפחה מלקבל את יומה בבית המשפט, גם במקרה בו היתה רשלנות כלשהי מצד המבקשת (המוכחשת מכל וכל בענייננו).
4. ב"כ המשיבה בתגובתו, טוען כי לא צוינה כל טענה ו/או נסיבה מיוחדת המצדיקה ביטול פסק הדין ומוסיף כי על המבקשת היה להתייצב לדיון ומשלא עשתה כן, אין לה להלין אלא על עצמה. כמו כן, טוען ב"כ המשיבה כי לא נגרם פגם היורד לשורש העניין ומשכך דין הבקשה להידחות.
5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. לפי ס' 130(ח) לחסד"פ, בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ר' לעניין זה רע"פ 9142/01, **איטליא נ' מ"י**, נז(6) 793; רע"פ 7709/13, **סאסי נ' מ"י**, פורסם במאגרים המשפטיים ביום 28.11.2013).
7. בענייננו, ביום 15.06.22 ניתן פסק דין, אשר הוגשה בקשה לביטולו ביום 15.08.22; הבקשה אושרה ונקבע דיון בעניין ליום 15.11.22, אשר נדחה לבקשת הסנגור. בדיון ביום 02.01.23 שוב ביקש הסנגור דחיה, אך בקשתו נדחתה ונקבע כי פירוט כפירת המבקשת יוגש תוך שבוע לתיק בית המשפט. פירוט זה לא הוגש במועדו, על אף

עמוד 1

תזכורת מטעם בית המשפט.. שני עורכי הדין אשר ייצגו את המבקשת במהלך התקופה, כל אחד בנפרד, שוחררו מייצוג לבקשתם, עקב אי שיתוף פעולה מצד המבקשת. זאת לא לפני שהצהיר עו"ד תאמר נאסר, ב"כ המבקשת במועד הרלוונטי, כי המבקשת מודעת לדין הקבוע ליום 07.03.23. לדין זה לא התייצבה המבקשת או מי מטעמה וניתנה החלטה לפיה תוגש הודעת כפירה מפורטת מטעם המבקשת בתוך 30 יום, אחרת יוצא צו הבאה על שמה וזה אכן הוצא ביום 17.04.23. ביום 10.07.23, לאחר אי התייצבות המבקשת לשום דין בעניינה, ואף בדיונים אשר בהם התייצב עורך דין מטעמה לא נשמעה כל טענה מטעם המבקשת לגופו של עניין, ניתן פסק הדין נשוא הבקשה דנן. יודגש, שוב, כי כל העת היתה המבקשת מיוצגת ואף החליפה עורכי דין, כך שהיתה מודעת להליך המתנהל כנגדה.

8. נוסף לכך, בבקשתה לא הציגה המבקשת טעם מוצדק לאי התייצבותה, ובטענתה כי לא ידעה אודות הדיונים אין ממש, שכן בא כוחה דאז, עורך דין תאמר נאסר, הצהיר כי הודיע למבקשת על הדין שהיה קבוע ליום 07.03.23 כאמור לעיל, וכקצין בית המשפט הנתפס כחלק מהמערכת המשפטית ואמון גם על סיוע לבית המשפט ותיווך בין בית המשפט לבין המבקשת, סבורה אני כי ניתן להסתמך על הצהרתו זו ולהניח כי אכן ידעה המבקשת, לכל הפחות, אודות דין זה הנקבע בעניינה. מעבר לכך, על המבקשת, אשר יודעת כי מתנהל הליך בעניינה, היה לברר מה עולה בגורל הליך זה וניכר כי לא עשתה דבר על מנת להתעניין בכתב האישום המתנהל כנגדה.

9. בגזר הדין פורטו סיבות ונסיבות מתן העונש, כאשר המבקשת קיבלה לידיה את הודעת אי השימוש, המבקשת בעל עבר, התקיימו 5 דיונים בתיק אליהם לא התייצבה המבקשת וכדומה. כל אלו ביססו את העונש שהוטל על המבקשת. העונש שנגזר על המבקשת אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה והינו עונש ראוי והולם ביחס לנסיבות העבירה, לעברה התעבורתי ולהתנהלותה של המבקשת אל מול רשויות החוק בכלל והחלטות בית המשפט בפרט. יוזכר כי יש חובת פסילת מינימום בעבירה בה הורשעה המבקשת, של 3 חודשים, וכן הופעלה פסילה על תנאי בת חודש, כמו כן נלקח בחשבון, כאמור, עברה של המבקשת והתנהלותה בניהול ההליך.

10. כפי שפורט לעיל, למבקשת ניתנו מספר הזדמנויות לקבל את יומה בבית המשפט ולטעון לחפותה, אך משלא עשתה כן, ולאור הנסיבות האמורות לעיל, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום עיוות דין למבקשת והבקשה נדחית.

11. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

12. המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"ג, 13 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.